

Sygn. akt III CNP 24/11

POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa J. J.-Ż.
przeciwko Ja. J. i J. J.
o zachowek,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 października 2011 r.,
na skutek skargi powódki
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego
z dnia 18 lutego 2010 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 18 lutego 2010 r. Sąd Okręgowy oddalił apelację powódki J. J.-Ż. od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 12 czerwca 2007 r.

Powódka J. J.-Ż. wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia od wyroku Sądu Okręgowego, w której zarzuciła, naruszenie prawa materialnego i procesowego, a nadto wskazała, iż na skutek wydania wyroku powódce została wyrządzona szkoda.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., odczytywanym łącznie z art. 417¹ § 2 k.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje wtedy, gdy przez wydanie prawomocnego wyroku niezgodnego z prawem stronie wyrządzona została szkoda. Z tego powodu wśród tzw. konstrukcyjnych wymagań skargi przewidziano obowiązek uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.), który oznacza złożenie przez skarżącego w skardze oświadczenia, że szkoda wystąpiła - ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru – oraz uwiarygodnienie tego oświadczenia poprzez powoływanie i przedstawianie dowodów, w tym tzw. dowody niedające pewności, oraz innych środków, nieuznawanych przez kodeks za dowody, np. pisemne oświadczenia, surogaty dokumentów.

Skarżąca w skardze nie wskazała rodzaju ani rozmiaru szkody, na którą się powołuje, co w oczywisty sposób nie spełnia wymagania art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. i przesądza, że skarga podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).